

Masová kultura a chytré telfony

(Úvaha)

Pojem masová kultura označuje kulturní úpadek lidstva díky snahám o masovou pospolitost společnosti. O tu se pokouší buržoazní systém, aby ovládl masy, které se pak nebouří. Vzniká díky masmédiím a podporuje kulturní průmysl, který dále kupčí a degraduje kulturu. Tento náhled na masovou kulturu (která je používána jako synonymum k populární kultuře) pochází z frankfurtské školy, takže z první poloviny 20. století. Pohled na masovou kulturu se samozřejmě změnil, ale ne o moc lepšímu. I dnes když se řekne masová kultura, je to označení pro něco nízkého, co může užívat či vstřebat každý jednotlivec, bez ohledu na jeho sociální zařazení v té kultuře. Přispívá také do mezikulturního dialogu, kdy se masová kultura mění i mezi různými národy, ale jsou tu společné prvky.

Dnešním prvkem, který rozšiřuje a využívá masovou kulturu je chytrý telefon (anglicky smartphone). Telefon sám o sobě, ať už pevná linka či mobilní telefon je velkou součástí masové kultury, kdy dovoluje rychlou domluvu přes celý svět. Tím poskytuje i rozšíření kulturních událostí a jejich rychlejší uspořádání. Tím pádem celá mašinérie kulturního průmyslu pracuje efektivněji. Spojení s internetem dále tyto schopnosti rozšiřuje, a přidává mnohé další. Telefony neslouží jen k organizaci akcí, a domluvě lidí. Fungují jako multifunkční nástroje, kdy můžete mít baterku, navigaci, poznámkový blok, infračervená kamera, všechny druhy her a mnoho dalších věcí. Většinou neužitečných a sloužících k rozptýlení pozornosti mas od důležitých věcí, jako je politika, vysoká kultura, mezilidské vztahy, či reálný život.

Den co den můžeme vidět jak lidé, stále koukají do obrazovek telefonů a nevímají si okolí. Ten kdo na ně promluví v realitě je nepřítel, ale když je osloví na kterékoli stránce na internetu, za okamžik se od něj možná dozví, jak se jmenovala jeho babička za svobodna a proč si nevezala Nováka od sousedů, ale jeho dědečka. Jeho pozornost je roztržena mezi hru, Facebook, Twitter, sms, hovor s matkou, a sledování Youtube, nejlépe v jeden moment. Jejich mozky jsou cpány neužitečnými informacemi, aby byli mentálně unaveni a nezajímalo je nic složitějšího, a tím je může buržoazie lépe ovládat. Přihází zkáza kultury jako takové! Všichni budou žít mimo realitu a mezitím je budou okrádat o peníze, zážitky a rodinu! A to jak tímto ničíme naše potomky, protože jsou „nakaženi“ už raného mládí, kdy ve školce kdo nemá chytrý telefon či tablet, jako by nebyl. Jejich mozky jsou zahlcovány informacemi, které jim nejsou prospěšné, a jejich individualita je rozšmelcována aby se stali produktem masové kultury.

Toto je přibližně náhled někoho, kdo patří do Frankfurtské školy. Smýšlení že masová kultura slouží pouze k ovládnutí lidu, a ničení všeho krásného, což je podle nich vysoká kultura. Na dnešní dobu je dosti kritický, a také dost subjektivní. Ano, je sice pravda že pozornost lidí je díky telefonům, a novým technologiím menší, a že se mění i to jak se mezi sebou baví. Není už tak obvyklé, aby se cizinci začaly bavit mezi sebou v hromadné dopravě, na úřadech či u doktorů v čekárnách. Lidé se bojí, koho by tím mohly poznat, a tak radši hledají jistotu v telefonu, na internetu, kde ví, že v realitě jen tak někdo neohrozí nebo se baví s lidmi, které už znají. To je totiž kořen problému: lidé hledají jistotu. Nikdy nevíte co se stane, kdy ztratíte práci, neuděláte zkoušku a vyloučí vás ze školy, ztráta bydlení, rozbitá sprcha, počítač, nemocný pes. Toto je jen malý výčet toho co se může stát každou chvíli a mnohé se dříve tolik nestávalo nebo jen neřešilo, protože tu byli důležitější věci. Navíc, jen o hledání nějaké jistoty to není. Chytrý telefon je poměrně dobrý pomocník do života, protože zastane dost funkcí v jedné věci. Například od té doby co jsem si pořídil chytrý telefon já, nemusím nosit sebou stále počítač, protože je možné se podívat na e-mail kdykoliv kdy jsem blízko WiFi sítě, která je dnes skoro všude. Navíc funkce jako baterka, navigace, hodiny, poznámky a mnohé další nám zpříjemňují a

usnadňují žití v této hektické době. A tím nás přibližují k jistotě, která spočívá v tom, že nás chytrý telefon nezradí, než mu dojde baterie. Štěstí je že místa k nabíjení jsou tak hojná, a stále se rozmnožují.

Odcizení lidu nastává, ale je vynahrazováno jinou věcí. Kyberprostorem, kde můžeme potkat mnohé jiné lidi, a když máme potřebu kontaktu v realitě, každý z nás je schopen si ho zařídit, to je něco co lidé nikdy nezapomenou. Navíc není takový problém se s někým bavit, když nás je na jedné planetě přes 7 miliard. Nebojme se proto nových věcí, ani posunu. Masová kultura sice stále bují, ale propojení lidí je velice mocná věc, a když se shromáždí, ne nutně to vždy je pod diktátem aby si jednotlivec nebo jen malá skupina takzvaných buržoazních lidí dělala, co chtěla. Masy se mohou spojit, a bojovat proti zbytku. Masová kultura není jen o ničení kultury, ale vytváří i novou, které rozumí více lidí a mají nějakou jistotu v žití. Ale, dá se i uvažovat, že ta „buržoazní“ elita, například politici, vlastníci velkých firem a koncernů, masovou kulturu podporují, protože člověk když je spokojený neprotestuje, minimálně ne tolik. To co uplatňovali v Římě – chléb a hry, platí dodnes. Dokud máme plný žaludek a možnost se pobavit, mnohdy nám to stačí k spokojenosti. Rozdíl od Říma je ten, že víme přeci jen více, a uvažujeme jinak, a ve chvíli kdy je to opravdu povstaneme, ale nemusí to skončit v krvi a ohni. A za to můžeme být rádi.

Bibliografie

Adorno, T. W. (2009). *Schéma masové kultury*. Praha: Oikoymenh.

Eco, U. (2006). *Skeptikové a těšitelé*. Praha: Argo.